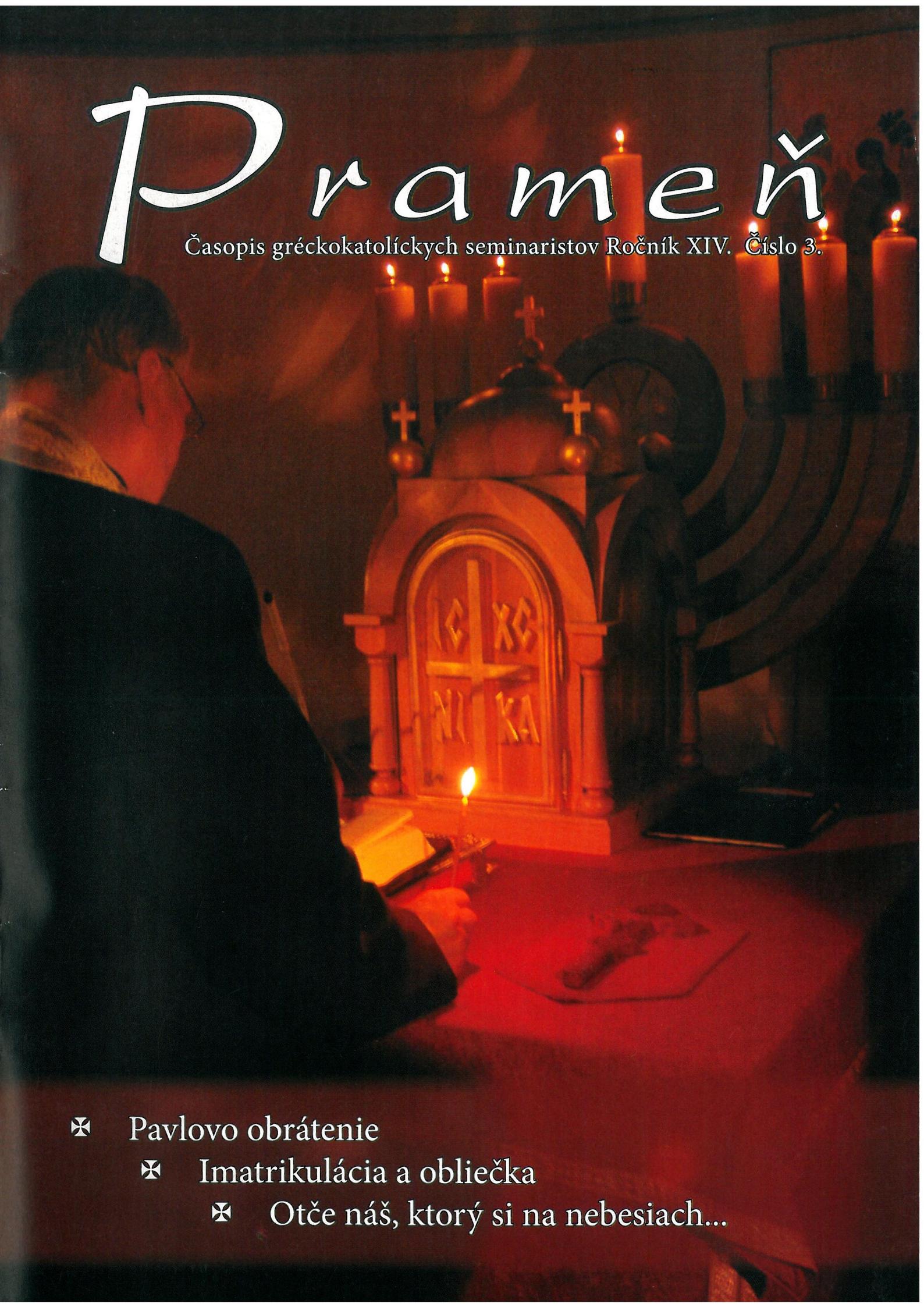

Prameň

Časopis gréckokatolíckych seminaristov Ročník XIV. Číslo 3.

- ❖ Pavlovo obrátenie
- ❖ Imatrikulácia a obliečka
- ❖ Otče náš, ktorý si na nebesiach...

ÚVODNÍK

OBRÁTENIE v KRISTOVOM SVETLE!

Prežívajúc obdobie sviatkov narodenia Ježiša Krista sa zároveň dostávame do polovice roku sväteho Pavla, apoštola národov a veľkého misionára, ktorého si Cirkev v tomto roku zvlášť uctieva.

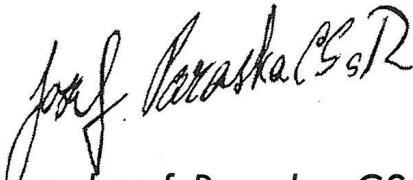
Sväty Pavol ako jediný z apoštolov neboli bezprostredným svedkom života a skutkov Ježiša Krista. Kým teda bol? Šavol bol zúrivým prenasledovateľom kresťanov. Ničil Cirkev.

Sám o sebe povedal: „Ja som Žid. Narodil som sa v cilícijskom Tarze, ale vychovaný som bol v tomto meste (Jeruzaleme). Pri Gamalielových nohách som sa naučil prísne žiť podľa zákona otcov a horlil som za Boha, ako aj vy všetci dnes. Kresťanov som prenasledoval až na smrť: spútaval som mužov i ženy a dával som ich do väzenia, ako mi dosvedčí aj veľkňaz a celá veľrada. Od nich som dostal aj listy pre bratov a šiel som do Damasku, aby som aj tých, čo tam boli; v putách priviedol do Jeruzalema na potrestanie.“ (por. Sk 22, 1-5)

Do mesta nedošiel. Pred Damaskom došlo k jeho obráteniu. Šavol sa stretol so zmŕtvyytálm Kristom. Sám spomínal jasné svetlo z neba a hlas, ktorý sa mu prihovoril. Stratal zrak, čo mu dovolilo spoznať svoju duchovnú slepotu. Späť ho získal medzi kresťanmi v Damasku. Tak v ukrižovanom – ktorého dovtedy prenasledoval – spoznal Mesiáša. Hoci doplnením všetkého bol krst, osobné stretnutie a povolanie skrize Ježiša mu dalo právo používať titul „apoštol“, aj keď nepatril do skupiny „dvanásťich“.

Pavla zmenilo Kristovo svetlo. Aj z Betlehemskej jaskyne vyžaruje svetlo novonarodeného Spasiteľa sveta. Dovoľme mu, aby nás ožiarilo ako Pavla a obráťme sa v ňom ku Kristovi, ako to urobil aj sám apoštol. Potom aj my dokážeme to, čo dokázal svätý Pavol, naplno uveriť, zachrániť svoju dušu a priviesť aj iných ku spáse.

Prajem vám požehnané sviatky Kristovho narodenia a hojnoscť Božieho svetla na ceste k spáse.

o. Jozef Paraska, CSsR
spirituál

Úvodník	2
Bleskovky	4
Pavlovo obrátenie	6
Otčenáš	7
Velehradské stretnutie	8
Naši prváci	10
Mimo Schengenu	14
Imatrikulácia	16
Obliečka srdca	17
Svätá večera	18
Zábavník	24
Exegéza	26

REDAKČNÁ RADA:

ZODPOVEDNÝ ZA VYDANIE:
PhDr. Marko Rozkoš, PhD.

ŠÉFREDAKTOR:

Martin Barna

GRAFICKÁ ÚPRAVA:
Mikuláš Jančuš

REDAKČNÁ RADA:

o. Jozef Paraska CSsR
Kamil Ganóczy
Pavol Burda
Ľuboš Pavlišinovič
Michal Sopko

FOTO:

Róbert Krolák
Mikuláš Jančuš
o. Jozef Paraska CSsR
o. Pavol Feník

ADRESA REDAKCIE:

Sládkovičova 23
080 01 Prešov
www.unipo.sk/gks

Zo srdca ďakujeme za všetky Vaše príspevky a dary, ktoré ste s láskou darovali našim seminaristom neinvestičný fond sv. Jána Krstiteľa.

Predstavení seminára

REDAKCIA SI VYHRADZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU ČLÁNKOV.

TITULNÁ STRANA:

Slávenie večierne v seminárnej kaplnke

ZADNÁ STRANA:

Obliečka do podriásnikov

Duchovné cvičenia

Velehrad

Imatrikulácia

Futbalový zápas

14. september (nedel'a)

Na sviatok Povýšenia sväteho Kríža sa konalo „veľké st'ahovanie národov...“, teda seminaristov.

PS: Do seminára sa prest'ahovalo 18 nových tvári.

15. - 19. september

V krásnej prírode obce Juskova Vol'a sme prežívali duchovné cvičenia. Exercitátorom bol náš nový otec špirituál Jozef Paraska CSsR.

24. september (streda)

V našom seminári sa konala imatrikulácia prvákov. Začala slávnostnou sv. liturgiou a pokračovala zložením akademického sľubu.

10. - 12. október

Zúčastnili sme sa na stretnutí všetkých seminaristov zo Slovenska, Čiech a Moravy, ktoré sa konalo na Velehrade.

16. október (štvrtek)

Navštívil nás o. Cyril Vasil' SJ, ktorý nám prišiel predstaviť Kresťanský skauting na Slovensku.

28. október (utorok)

Konal sa tradičný priateľský futbalový zápas medzi mužstvom našich bratov prvákov a futbalovým výberom seminára, ktorý skončil víťazstvom výberu seminára.

27. október (pondelok)

V tento deň k nám zavítali hostia z Kolpingového hnutia v Nemecku.

18. november (utorok)

Do nášho seminárneho bratstva sme slávnostne prijali bratov prvákov.

19. november (streda)

Otec Peter Horváth, farár v Nižnej Rybnici, sa s nami prišiel tento deň podeliť o svoje skúsenosti s pastoráciou medzi rómskym obyvateľstvom.

26. november (streda)

Bratia druháci si prvýkrát obliekli podriásnik. Podriásníky im posvätili vladika Ján, prešovský arcibiskup a vladika Milan, košický eparcha.

30. november (nedel'a)

V našej seminárnej aule sa konala milá slávnosť posvätenia obrazu Božieho milosrdenstva, ktorý sme dostali ako dar od Večeradlového spoločenstva z Košíc.

1. december (pondelok)

Na kňazskom dni udelil vladika Ján vyznamenanie - právo nosiť nábederník nášmu rektoru Marťovi Rozkošovi a nášmu špirituálovi o. Jánovi Karasovi. Nábederník zobrazuje silu v ohlasovaní Božieho slova.

Obliečka

Mikuláš

Subdiakonát

Božie milosrdenstvo

5. december (piatok)

Ked'že sme boli dobrí aj tento rok, preto k nám zavítal sv. Mikuláš so spievodom. Po úvodnej piesni a príhovore nám rozdal sladké odmeny.

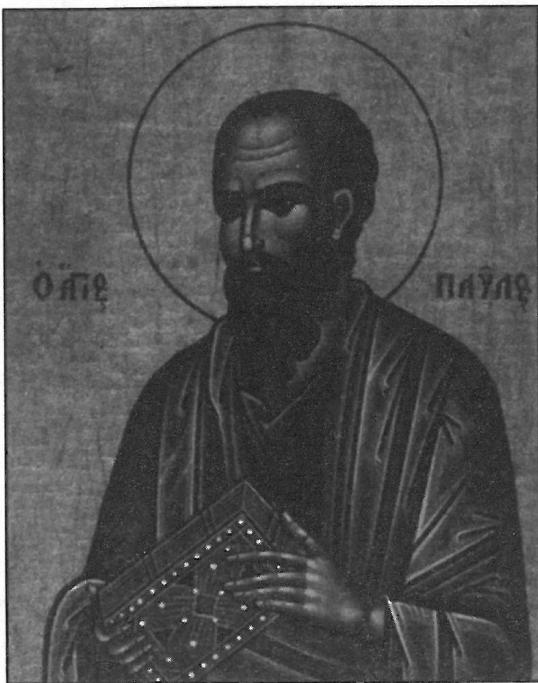
6. - 8. december

Bratia zo zboru sv. Romana Sladkopevca boli súčasťou prehliadky gréckokatolíckych seminárnych speváckych zborov pri príležitosti 225. výročia založenia Ľvovského gréckokatolíckeho kňazského seminára.

10. december (streda)

V seminárnej kaplnke vladika Ján vysvätil ôsmych bratov šiestakov Prešovskej archieparchie za poddiakonov.

PAVLOVO OBRÁTENIE A NOVÝ SMER V JEHO ŽIVOTE

Po Kristovom vzkriesení a zoslaní Svätého Ducha, keď bola Cirkev ešte len v počiatkoch bolo potrebné, aby sa rozšírila aj do ostatných končín zeme a nežila len v blízkom okolí Jeruzalema. Práve tu na scénu vstupuje ten, ktorý túto nel'ahkú úlohu berie na svoje plecia – svätý apoštol Pavol.

Predtým sa ho však Boh musí dotknúť, aby týmto dotykom raz a navždy zasiahnutý uveril Bohu a nahchol sa pre ohlasovanie Krista. Boh na to používa silné svetlo na ceste do Damasku, ktorého dotyk je taký silný, že Pavla položí do prachu zem. Pavol padá do prachu svojho hriechu, aby si uvedomil svoj omyl a hohol vstať na znak ľútosti a poslušnosti. Boh ho zbavuje jeho predstavy o kresťanstve ako sekte, ktorú prenasleduje a ukazuje mu

Seba ako toho, ktorý vedie a nadchýňa kresťanov. Sám apoštol toto zjavenie spomína dvakrát (pri obrane pred Židmi v Jeruzaleme a aj v obrannej reči pred Agripom (Sk 25,8n a 26, 1n)). Pavol si nenárokuje na nič, ale poslušne sa podriaduje Ananiášovi. Symbolicky je ako kresťanský novorodenec – bez sily a moci Ducha. Prijíma uzdravenie z rúk Ananiáša, dáva sa pokrstiť a tento krst mu prináša silu Svätého Ducha a odhodlanosť trpieť pre Kristovo evanjelium. Jeho pochybnosti, ktoré mal na ceste do Damasku, sú preč. Boh všetko riadi tak, že nedáva Pavlovi žiadny priestor na pochybnosť, ale namiesto nej mu do srdca vlieva istotu, prameniacu v dôvere v Bohu.

Život sv. apoštola Pavla sa radikálne mení, avšak táto zmena ešte musí dozrietiť. Svätý Pavol sa odoberá na púšť, aby sa podľa vzoru Jána Krstiteľa a samotného Ježiša pripravil na veľkú úlohu, ktorú dostal od Boha. Pavlovo obrátenie a zmena života je pre nás povzbudením, aby sme neváhali zanechať svoje predstavy o živote a nebáli sa priať tie, ktoré nám ponúka Boh. Nezabúdajme, že Boh sprevádzal Pavla od jeho obrátenia, až po jeho mučeníku smrť, a tak isto bude sprevádzat i nás ak sa Ním necháme viest'.

Martin Dudok IV. roč.

OTČE NÁŠ, KTORÝ SI NA NEBESIACH...

Oddýchnutí a plní zážitkov z prázdnin sme sa my, seminaristi vrátili po takmer trojmesačných prázdninách späť do seminára, aby sme tu prežili ďalší rok kňazskej formácie a tiež akademický rok nášho štúdia na teologickej fakulte. Príchod do seminára mal pre niektorých starších seminaristov závan rutiny, no pre bratov prvého ročníka to bol vstup do celkom nového a neznámeho prostredia. Hádam najlepší začiatok nového akademickej roka nám ponúkajú duchovné cvičenia. Začať nielen oddýchnutí, ale hlavne s posilnenou dušou.

„Otče náš, ktorý si na nebesiach...“ - nikomu hádam netreba pripomínať, že práve takto sa začína modlitba, ktorú nás naučil Ježiš Kristus.

A práve táto prvá veta našej každodennej modlitby sa stala tému tohtoročných duchovných cvičení, ktoré pre nás v dňoch 15. až 19. septembra pripravil náš nový špirituál o. Jozef Paraska CSsR. Mali sme možnosť stráviť niekol'ko dní v malebnom prostredí Pastoračného centra pre mládež v Juskovej Vole. Malými krôčikmi nás exercitátor viedol každým dňom duchovných cvičení, aby sme si na ich konci mohli v úprimnosti srdca upevniť vedomie, že naším Otcom na nebesiach je nás Pán a Boh, ktorému sme sa rozhodli odovzdať naše životy, aby ich naplnil a premenil.

Mikukáš Jančuš III. roč.

Skrze Božie Slovo sa nám otvárali srdcia pre pôsobenie Svätého Ducha.

VELEHRADSKÉ STRETNUTIE

Diskusia v jednej z pracovných skupín, v ktorej sú zastúpení seminaristi zo všetkých kňazských seminárov Slovenska, Čiech a Moravy.

Tohtoročný október bol pre nás seminaristov výnimočný i tým, že sme sa zúčastnili na stretnutí všetkých seminaristov zo Slovenska, Čiech a Moravy. Už tradične sa toto stretnutie koná na Velehrade raz za dva roky.

Ako to celé prebiehalo? Po dlhšej ceste z Prešova sme dorazili do farnosti Ostrožská Nová Ves, blízko Velehradu, ktorá nám slúžila ako náš hlavný stan. Nasledovalo rozdelenie do malých skupinek a rozchod do rodín, kde sme sa po vzájomnom zoznámení a rozhovoroch uložili k vytúženému spánku. Veľmi ma oslovia starostlivosť rodiny, do ktorej som sa spolu so štyrmi spolubratmi dostal. Od prvej chvíle sa o nás starali ako o vlastných a ukázali nám i čo to zo svojho bežného života.

Samotné stretnutie začalo v sobotu ráno, slávením svätej omše.

Hlavným celebrantom bol brnenský biskup Mons. Vojtech Cikrle, a spoľu s ním koncelebrovali predstavení všetkých zúčastnených seminárov. Po sv. omši nasledovala prezentácia jednotlivých seminárov, obed a rozdelenie seminaristov do menších diskusných skupín. V tej mojej skupinke sme sa najskôr predstavili a následne sme sa s ostatnými podeliili s tým, ako nás Pán priviedol do seminára. Počuť toľko životných príbehov v tak krátkom čase bolo veľmi obohacujúce a povzbudzujúce. Cesta k povolaniu u seminaristov z českých krajov je pomerne zložitá, no prekvapilo ma, že Slováci sú na tom podobne. Páčilo sa mi, že sa nik nebál vydať o sebe svedectvo obrátenia a povolania. Neskôr sme sa opäť zišli v bazilike pri modlitbe Akatistu k presvätej Bohorodičke.

Po príchode z Velehradu sme „Novovešt'anom“ slovom i spevom

predstavili náš seminár. Dvierka do klenotnice východného bohatstva sme im pootvorili i spoločným slávením liturgie sv. Jána Zlatoústeho. Oni nám zasa ukázali, ako u nich funguje pastorácia detí a mladých. Poviem vám, majú tam poriadne „duchovné vojsko“. Nasledoval večer v rodinách a sladký vytúžený odpočinok po dlhom a náročnom dni.

V nedel'u sme si po svätej liturgii s našimi hostiteľmi vychutnali obed. Po ňom nasledovala rozlúčka a podákovanie za starostlivosť. Všetci sme odchádzali, sice trocha unavení, no plní radosti z nových zážitkov a duchovne povzbudení do nadchádzajúcich dní.

Kamil Ganóczy IV. roč.

BYŤ AKO DIEŤA

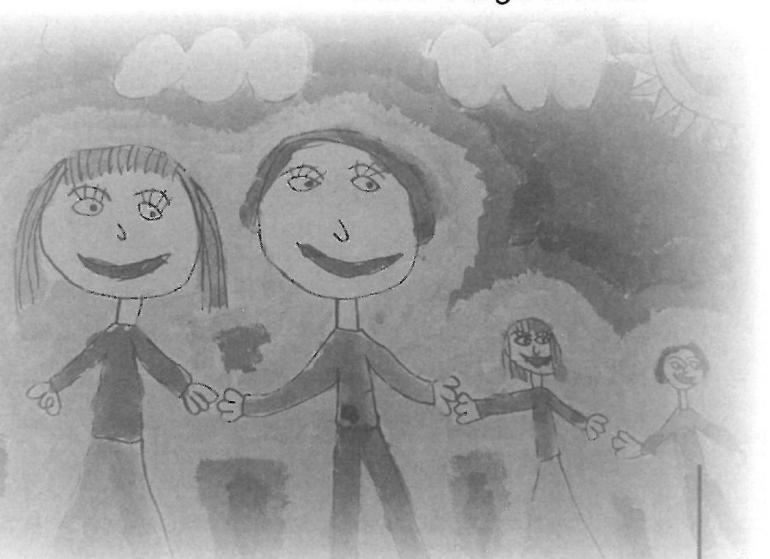
Čo znamená byť ako dieťa? Spasiteľ hovorí, že ak nebudeme ako deti, nevojdeme do nebeského kráľovstva (Porov. Mt 18, 3). Toto Ježišovo posolstvo som pochopil v týchto dňoch aj ja vo dvoch konkrétnych situáciach môjho života. Prvá situácia bola počas dvoch dní novembrovej duchovnej obnovy. Po večernom programe prišiel do seminárnej kaplnky syn nášho otca prefekta, malý Jožko a položil pod ikonu Krista list. Všetci v kaplnke sme ostali prekvapení. Na obálke bola detským písmom napísaná adresa malého Jožka. Obsahom listu bola prosba o darčeky k Vianociam.

Druhú situáciu som zažil ked' som si prezeral istý časopis. Na predposlednej strane časopisu bol namaľovaný obrázok. Nakreslila ho malá Rebeka. Pod obrázkom bolo napísané: „Drahý Ježiško ja nechcem nič, len aby sme boli spolu.“ Na obrázku boli namalované postavy otca, mamy, súrodencov – detí, z ktorých jedna postava patrila

malej Rebeke. Ona bola autorka obrazu.

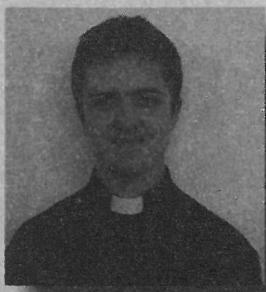
Tieto situácie mi názorne ukázali, čo znamená mať vieriako dieťa. Videl som aká silná je dôvera voči Otcovi v nebi. Pochopil som, že aj ja ako dospelý človek potrebujem takéto svedectvo dieťaťa, aby som sa zastavil a nielen premýšľal, ale aj sa nadchol, povzbudil... Cez tie-to dve situácie mi Ježiš položil pred zrak deti, ktoré mi boli vzorom v tom, ako úprimne dôverovať nebeskému Otcovi.

Peter Varga IV. roč.

Naši prváci

,,Pokolenie prichádza, pokolenie odchádza. Zem však stojí naveky.“
 (Kaz 1, 4) Dotykom svojich nôh obohatili v septembri tohto roku našu seminárnu pôdu noví mládenci. V nasledujúcich riadkoch sa o nich dozviete viac...

ALEXANDER DULA - PREŠOV

Prečo si sa rozhodol pre seminár?

Ťažko mi je hľadať racionálny dôvod - skratka Božie volanie a túžba byť v službe Bohu a ľudom.

Tvoj odkaz pre čitateľov?

Drahí čitatelia, ste nekonečne šťastní, aj keď je ľažké si to niekedy uvedomiť. Boh Vás tak miluje, že neváhal za Vás položiť svoj život, aby dal život každému z nás.

MICHAL SOPKO - RUDLOV

Aká bola tvoja cesta do seminára?

Pestrá, ale požehnaná:)

Čo si najviac vážiš na seminári a prečo?

Spoločenstvo bratov, lebo mi pomáha vidieť moje nedostatky.

RASTISLAV ZÁPACH - BARDEJOV

Vstúpil si do seminára v roku svätého Pavla.

V čom ti je vzorom?

Je mi vzorom v tom, že všetko čo robil, robil pre Ježiša Krista.

Bez čoho si nevieš predstaviť deň v seminári?

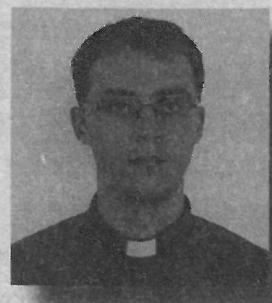
Bez vedomia, že som milovaný Bohom a bratmi.

PETER FUČO - OKRUŽNÁ

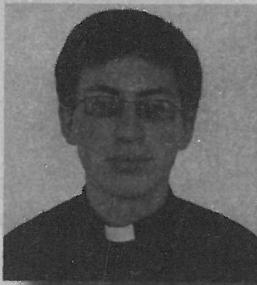
Ako si si predstavoval seminár? Splnil tvoje očakávania?

Myslím si, že sa moje očakávania pomaly napĺňajú. Zaiste sú aj chvíle, ktoré akosi ľažšie prežívam. A vtedy mám okolo seba bratov, ktorí mi ochotne pomôžu a poradia. Za to som skutočne vdľačný.

Je rok svätého Pavla. Čím ťa oslovil tento apoštol?

Oslovil ma tým, že odpovedal na Boží hlas svojím obrátením. Jeho horlivosť u pohanov vo mne zanechala hlboký dojem.

DUŠAN CHAPČÁK - SNINA

Rozhodol si sa pre seminár, prečo?

Seminár som zvažoval dlhšiu dobu, no odvahu mi dala až jedna spoločná modlitba, kde odzneli slova: „Rozhodni sa pre mňa a neol'utuješ.“ Pochybnosti boli aj predtým, aj potom, ale na tie slová sa už nedalo zabudnúť.

Kto ťa najviac oslovil z kňazov, a čím?

Myslím, že najviac ma oslovili otcovia redemptoristi, možno aj preto, že sa venujú, okrem misií, aj povolaniam a mládeži.

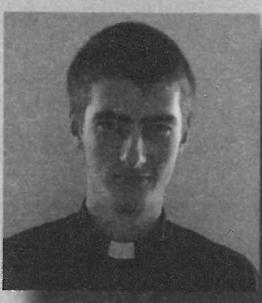
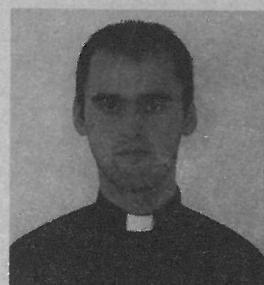
MICHAL FEDIN - STAKČÍNSKA ROZTOKA

Zmenil sa tvoj postoj k modlitbe odkedy si tu?

Postoj ako taký – nie. Ale učím sa hlbšie poznávať a prežívať podstatu toho „krásneho rozhovoru s Pánom“.

Tvoj odkaz pre čitateľov?

Prosím, podporujte nás hlavne svojimi modlitbami. Verím, že vám to raz budeme môcť odplatiť svojou službou.

PETER LAZORÍK - ĎAČOV

Čo ťa v seminári najviac potešilo?

Najviac ma potešilo asi to, že tu je živo, a že každý je iný. Som tu krátko a teší ma už len to, že som v seminári.

Tvoj odkaz pre čitateľov?

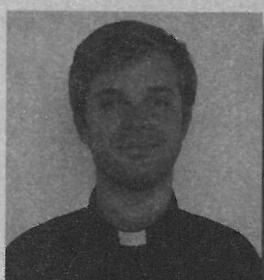
Boh si pýta mnoho duchovných bojovníkov, dá im silu aj zbroj. Je len vaše rozhodnutie za koho budete bojovať.

Ostat' pasívny, alebo nepomáhať tým, čo bojujú znamená byť služobníkom diabla.

TOMÁŠ MIKUNDA - TREBIŠOV

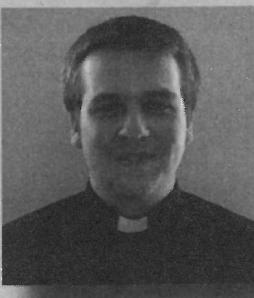
Apoštola Pavla Ježiš povolal na ceste do Damasku. Kedy povolal teba?

Samotné hľadanie povolania u mňa prebiehalo dosť dlho. Kristus ku mne prehováral skrze hlbokú túžbu môjho srdca po službe Pánovi, a po dvoch mesiacoch v seminári môžem povedať, že to je cesta, cez ktorú sa postupne táto túžba napĺňa.

Čo je podľa teba najťažšie v seminári?

Určite každodenné „umieranie“ sebe samému! Zabúdať na seba, nemysliť len na svoje potreby, ale zaprietať seba samého, ako vyzýva Kristus a stať sa skutočným služobníkom svojich bratov.

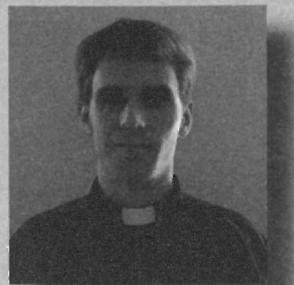
MARTIN SNAK - ŠARIŠSKÉ ČIERNE

Najkrajší zážitok, ktorý si zažil v seminári?

Hoci som tu v seminári krátke čas, zažil som pekné aj t'ažké chvíle. Najkrajší zážitok bol ten, keď sme boli prijímaní do bratstva seminaristov a keď som z rúk o. rektora dostal kolárik. Vtedy som pocítil že ma to spoločenstvo prijíma takého aký skutočne som.

Tvoj odkaz pre čitateľov?

„Prebud' sa, ty, čo spíš, vstaň z mŕtvyh a bude ti svietiť Kristus!“ (Ef 5, 14b) Božie volanie netreba brať na ľahkú váhu, ale vtedy keď Pán volá treba vstať, zanechať svoj starý spôsob života a ísť za ním presne tak, ako sv. apoštol Pavol.

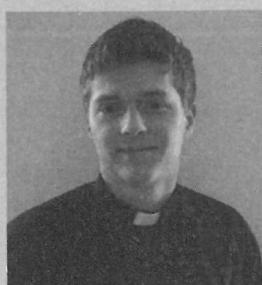
PETER JAMBOR - KOŠICE

Rozhodol si sa pre seminár, prečo?

Ja som sa rozhodol pre Kristovo kňazstvo. Otázka seminára bola už len dôsledkom tohto rozhodnutia pre správnu kňazskú formáciu.

Čomu sa najradšej v seminári venuješ?

Pri toľkých aktivitách, ktoré v seminári absolvujem, je naozaj t'ažko sa venovať ešte niečomu ďalšiemu. No vo voľnom čase rád idem vonku, alebo oddychujem pri čítaní dobrej knihy.

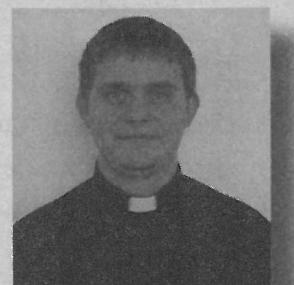
JÁN PAVLOVSKÝ - LIPANY

Čoho si sa musel vzdať? Nel'utuješ to?

Mal som svoje spoločenstvo, určitý životný štýl a aj svoj spôsob evanjelizácie a seminár mi to celé zbúral, takže už z toho nemám nič. Ale nel'utujem to, pretože verím, že je to Božia vôle, že som tu a to je to najlepšie, čo sa mi môže stať.

Tvoj odkaz pre čitateľov.

Boh súdi hriech a nie hrievnika, k tomu sme povolaní aj my.

JÁN FEDORIŠIN - KALUŽA

Apoštola Pavla Ježiš povolal na ceste do Damasku. Kedy povolal Teba?

Neviem uviesť presný dátum, ale viem, že túto túžbu mám už od detstva. Môžem povedať, že Pán Ježiš ma povoláva a posilňuje každý jeden deň k jeho službe.

Tvoj odkaz pre čitateľov.

„Panе a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života.“ PS: A prosím o modlitby za všetkých bohoslovcov, lebo sú pre nás veľmi potrebné.

TOMÁŠ MIŇO - ZEMPLÍNSKA TEPLICA

Vstúpil si do seminára v roku svätého Pavla. V čom ti je vzorom?

Svojou horlivosťou pre Krista a evanjeliom, za ktoré sa nehanbil!

Ako sa zmenil Tvoj pohľad na seminár po tom, ako si sem prišiel?

Môj pohľad na seminár sa nezmenil. Pre mňa je to stále miesto, kde ma Boh chce pretvárať a formovať na moje budúce povolanie.

LUBOŠ PAVLIŠINOVIC - SEČOVSKÁ POLJANKA

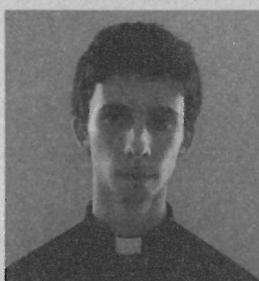
Čo ti tu najviac chýba?

To, že nemôžem vysluhovať pri oltári alebo čítať apoštola, keďže ako prvák v seminári tieto služby ešte nerozbím.

Tvoj odkaz pre čitateľov.

„Spoľahlivé je to slovo: Ak sme s ním zomreli, s ním budeme aj žiť. Ak vytrváme, s ním budeme aj kraľovať. Ak ho zaprieme, aj on zaprie nás.“
(2 Tim, 2, 11-12)

PETER ŠTURÁK - PREŠOV

Na čo si si v seminári ľažko zvykal a prečo?

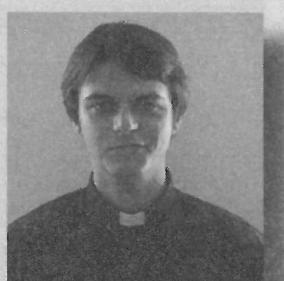
Problém som mal najmä s tým, že tu mám deň rozplánovaný na minúty a mám málo času na realizovanie vlastných záujmov.

Tvoj odkaz pre čitateľov.

Je potrebné sa veľa modliť. Nemám na mysli ani tak nejaké pobožnosti, hoci aj tie sú potrebné, ale rozprávať sa s Ježišom ako s priateľom. Zdôverovať sa so všetkým Jemu, on stále počúva!

LUKÁŠ KOVALÍK - PREŠOV

Je mnoho povolaní prečo si sa rozhodol práve pre seminár?

Už ako chlapec, keď som končil ZŠ, som vnímal od Boha povolenie ku kňazstvu a vďaka tomu som si vybral strednú školu (gymnázium P. P. Gojdiča), na ktorej som sa v tomto povolení utvrdil a pripravila ma v mnohom na moje kňazské povolenie. Teda, nad iným som ani reálne nepremýšľal.

Tvoj odkaz pre čitateľov.

Boh je láska, milujme ho!

pripravil: Martin Barna IV. roč.

ZA HRANICAMI SCHENGENU - PRED TVÁROU BOHA

Dlhé kolóny áut, prehľadávanie batožiny, tikanie hodín, zvláštny pocit neistoty, či snaha dostať sa na druhú stranu. Synonymá hranice Schengen, ktoré sme úderom polnoci 6. decemra prekonali smerujúc do mesta Ľvov. Každé prekročenie hranice prináša so sebou nové obzory. Mnohokrát sú nejasné a krok dopredu je ľažký; no napredovaním vždy jasnejší a zretel'nejší.

Presne 225 rokov pred našim „prekročením“ Schengenu urobili prvý krok dopredu zakladatelia Gréckokatolíckeho kňazského seminára vo Ľvove. Cesta, na ktorú sa vtedy vydali trvá až do dnešných dní a na polnom chodníku vyrástol ovocný sad. Dňa 6. decemra 2008 sme prišli spolu ostatnými seminaristami z Ukrajiny a Východného inštitútu z Nemecka zborovým spevom osláviť Boha za tento veľký milník v živote Ľvovského seminára. Jeden zbor vystriedal druhý, potlesk ukončila d'akovná pieseň, až sa napokon naše hlavy sklonili k spoločnej modlitbe večierne. Ako sa cez ucho naplnili naše srdcia, tak cez pohostinnú recepciu sa naplnili slová Písma: „aké je dobré a milé, keď bratia žijú pospolu.“ (Ž 133,1) Celú slávnosť osláv zavŕšila archijerejská svätá liturgia v katedrálnom chráme sv. Juraja. Po záverečnom požehnaní vladyku Igora Voznyaka

a následnom sprievode na Ľvovský cintorín nastúpil tamojší seminár na svoju ďalšiu každodennú cestu.

My sme však napredovali v „prekonávaní“ Schengenu a popoludní sme dorazili do Univsko-uspenského monastiera bratov studítov. Privítal nás otec Jonáš, bývalý spirituál nášho seminára. S ostatnými mníchmi sme sa stretli neskôr pri spoločnej modlitbe večierne, akatistu k presvátej Bohorodičke, povečeria

Seminaristi a predstavení seminára spolu s otcom Jomášom

REPORTÁŽ

a pri večernom stole v jedálni. Záverečný deň nášho putovania sme začali modlitbou utierne a slávením sv. liturgie opäť v spoločenstve bratov studítov. Ako prvý, tak i posledný náš kontakt s monastierom sa spájal s otcom Jonášom. Ten nám po výdatných raňajkách predstavil krátku história kláštora a život mníchov v ňom. Rozmýšľajúc nad jeho poslednými slovami, že mnich nemá v monastieri žiadnu perspektívnu, pretože sem prišiel zomrieť, nastúpil som aj ja s ostatnými bratmi do autobusu na cestu domov. Po niekoľkých chvíľach strávených vo Lvove pri nákupoch a rozprávaní zážitkov z posledných dní v autobu-

se sme vo večerných hodinách prekročili poslednú hranicu - bránu seminára. Aj my sme tak pokračovali v tom našom „každodennom živote“.

I teraz, keď píšem o našom putovaní sa ma dotýkajú slová otca Jonáša. Žiť bez perspektívy. Neťužiť po sláve, uznaní a veciach, o ktoré ma neskôr aj tak pripraví smrť. Aká je v tom sloboda, aký je v tom pokoj! Aký zážitok s Kristom, ba priam neustále prežívanie Jeho lásky k tomu človek potrebuje. A Boh je pripravený stretnúť sa s každým z nás.

Milan Kmec IV. roč.

nášom. V pozadí komplex budov kláštora otcov studítov Svjatospenskej - univskej lavry.

IMATRIKULÁCIA

Deň v seminári ako každý iný?

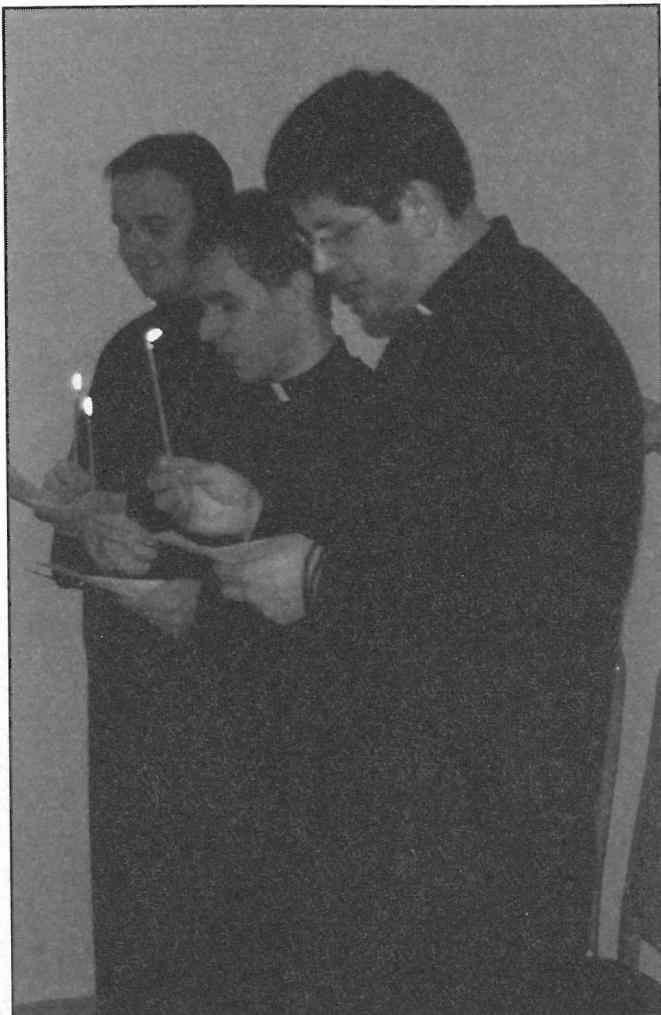
Ale určite nie pre nás prvákov. V našom kňazskom seminári sa v utorok 18. novembra konala milá udalosť: uvedenia bratov prvého ročníka do spoločenstva seminaristov.

Slávnosť sa začala v seminárnej kaplnke modlitbami, ktoré viedol rektor seminára o. Marko Rozkoš. Počas slávnosti sme zložili sľub, ktorý v nás zanechal hlboký dojem. Sľub poslušnosti a zachovávania tradície východnej katolíckej cirkvi. Zložili sme ho pred tvárou Všemo-húceho Boha a spoločenstva bratov. Zaiste Pán v tej chvíli nešetril svojimi milostami, ale ich hojne rozlieval na celé spoločenstvo. Sviece, ktoré sme držali mne osobne pripomínali svetlo, ktoré sa práve rozžiarilo v našich srdciach, a je len na nás aby nezhaslo. V tej chvíli som si uvedomil hodnotu spoločenstva bratov, ktoré sa mi stalo druhým domovom.

Po zložení slávnostného sľubu sme sa presunuli do seminárnej jedálne, kde na nás už čakali bohaté prestreté stoly. Po modlitbe sme zasadli ako jedna veľká rodina a s chutou sme sa pustili do darov, ktoré nám požehnal náš Pán. Program pokračoval v našej aule, kde sme sa vd'aka našim bratom druhákom príjemne pobavili. Pripravili pre nás rôzne zábavné scénky a súťažné disciplíny, ktoré sme absolvovali. Mne osobne sa páčilo ako nás naši starší bratia nápadito a vtipne predstavili.

Na záver nám otec rektor odozadal ako pamiatku na tento deň pamätný list prijatia do seminárneho bratstva, malé krížiky a ozdoby v podobe rybky, ktoré vyjadrujú znamenie kresťanov. Zaiste nielen ja, ale aj moji bratia, sme si dojmy z týchto chvíľ zapísali do našich „punktákov“ (zošit na písanie duchovných úvah), aby sme si mohli častejšie pripomínať túto nádhernú chvíľu.

Peter Fučo I. roč.

Skrze sľub poslušnosti a zachovávania tradície vstúpili bratia prvého ročníka do seminárneho spoločenstva.

OBLIEČKA SRDCA

„Oblekaš ma do čestného rúcha, mnohomilostivý Kriste Bože môj, ktorý sa odievaš svetlom ako rúchom.“

Po roku, prežitom v seminári sme si prvýkrát obliekli čierny duchovný – klerický odev, ktorý sa v byzantskom obrade nazýva podriásnik. V našom seminári tradične podriásnik prijímajú bratia, ktorí sa osvedčili a prežili aspoň rok v seminárnom spoločenstve. Obliect' si klerický odev je pre mladého človeka, kto-

rý sa rozhodol povedať Bohu svoje áno, neopakovateľným zážitkom.

Čo znamenala obliečka pre mňa? Určite je to veľká udalosť môjho života. Vážnejšie som si to začal uvedomovať, až keď sme stáli nastúpení v našej seminárnej kaplnke pred ikonostasom. V rukách sme držali podriásniky. Obrad posviacký začal vladika Ján, ktorý nám ich požehnal a pokropil svätenou vodou. Po posviacke všetci začali spievať tropár

a my sme sa obliekali do nového klerického odevu. Samotné oblečenie podriásnika je neopakovateľný pocit, na ktorý budem dlho spomínať. V tú chvíľu som pocítil, že to nie je len obliekanie zvonka, ale je to aj duchovná obliečka. Zmenilo sa na mne niečo novonok, ale to nie je všetko, vo mne nastala obliečka srdca. Po obrade nasledovala archijerejská sv. liturgia, na ktorej sa ma dotkli povzbudivé slová vladky Milana. Vo svojej homílie povedal, že „priatím podriásnika ste vytrhnutí z tohto sveta“. Až po týchto slovách som si uvedomil, čo znamená prijať podriásnik. Znamená to viac patrīť Cirkvi a Bohu, viac žiť pre Kris-

Obliečku do podriásnikov prijalo trinásť seminaristov druhého ročníka.

ta, viac Mu slúžiť, plniť jeho vôle, a tak dávať príklad okoliu. Podriatsnik symbolizuje odumretie svetu a nasmerovanie sa na cestu do Božieho kráľovstva. Pre mňa to nie je len istý vonkajší znak, ktorý ma vyčleňuje z tohto sveta. Je to pre mňa duchovný znak. Uvedomujem si, že tak ako som si obliekol pod-

riatsnik navonok, tak aj vo vnútri, v srdci som sa obliekol do nového rúcha, rúcha Božej blízkosti.

Pochopil som, že nie je dôležité len to čo nosím ako odev, ale hlavne to, čo žijem.

Marek Baran II. roč.

SVÄTÁ VEČERA

„Podme, veriaci, a nechajme sa viesť Božím Duchom, uzrieme príchod Boha z výsosti.“ Časť stichiry šiesteho času nás pozýva, k oslave Kristovho narodenia. Nechat' sa viesť Božím duchom, aby sme vo všetkom svojom počínaní a konaní uzreli príchod Boha z výsosti. Aj toto slovo nás vovádza do slávenia Svätej večere.

Hlavnou úlohou rodiny v čase Svätého večera – Svätej noci je pripraviť seba a svoju dušu, svoj príbytok, svoje hospodárstvo k oslavie sviatku Narodenia nášho Pána Ježiša Krista. Najväčšia pozornosť celej rodiny sa sústredíuje na príprave Svätej večere.

Hoci je celá táto večera pôstna, obsahuje veľkú rôznosť pokrmov. Niektorí autori uvádzajú až 12 rôznych, tradičných pokrmov. Odtiaľ sa nesie aj zaužívaný názov tejto

večere „Bohatá zmes jedál“ – Svätá večera.

Prečo sa na tejto večeri pripravuje až 12 pokrmov? Podľa prof. S. Kylymnyka, táto rôznosť súvisí „s obiehaním mesiaca“. Mesiac obehne zem 12 krát za rok. Každý mesiac v roku charakterizuje jeden pokrm. Po druhé je tomu tak preto, že rodina použila všetku dostupnú, dopestovanú úradu k príprave pokrmov, aby takto podľakovala Bohu za všetko požehnanie a priazeň.

V niektorých rodinách sa na prvom mieste počas Svätej večere podáva „koliva“. Je to varená pšenica s medom. Niektorí autori vysvetľujú, že „koliva“ je pozostatkom dávnych bratských hodov lásky, ktoré sa konali na výročné dni smrti mučeníkov alebo zosnulých. Pšenica, čo každý rok ožíva, je symbolom večnosti a med je symbolom večného šťastia.

svätých v nebi.

Do príbytku sa tiež prináša seno a slama. Seno sa kladie pod obrus na stôl a slama pod stôl, pod nohy. Všetko sa to deje podľa presného obradu s príhovorom, vinšovaním a záverečným slovom. Pod stôl na podlahu sa kládli tiež rôzne hospodárske náradia: sekera, kosa, kosák a iné; aby na hospodárstve spočinulo požehnanie.

Sväta večera je pripravená. Na nebi sa zjavila večerná zora. Otec rodiny zapaluje sviečku na stole. Celá rodina sviatočne zhromaždená sa spoločne modlí a zasadá za slávnostný stôl. Otec celej rodine vinšuje. Vo svätý večer nezabúda ani na duše zosnulých členov rodiny. Pre nich rodina pripraví samotnú misku, ktorú položia bud' na stôl alebo na okno, lebo veria, že aj oni majú účasť na

S v ä t e j
večeri. Po
skonče-
ní večere
celá ro-
dina víta
Kristovo
narode-
nie ko-
le d a m i
a vinšami.

Tieto

zvyky a tradície našich predkov sa už pomaličky vytrácajú z našich rodín. Akoby boli zastaralé, zbytočné a nepotrebné. Avšak ich podstata v nás prebúdza hlbšie pochopenie a prežitie samotného tajomstva Kristovho narodenia.

Čím je teda Svätá večera? Je vyjadrením veľkej vd'aky, „stolom radosti“, pri ktorom oslavujeme veľké a nevyslovné tajomstvo narodenia Božieho Syna, ktorý sa stáva človekom, hoci ostáva večným Bohom. On sa dáva poznat' svojmu tvoreniu v jasliach. Vôl a osol spozná svojho Pána, keď naň narazí v jasliach svojimi ústami. (porov. Iz 1, 3a)

Róbert Krolák V. roč.

Spracované podľa „Piznaj svij obrjad.“

OBRÁTENIE V NAŠOM ŽIVOTE

V dejinách spásy, aj v našom okolí isto poznáme ľudí, ktorých sa Boh dotkol zvláštnym, mimoriadnym spôsobom. Tento Jeho dotyk, dotyk Božej lásky, zmenil ich životy. Medzi takýchto ľudí patrí aj apoštol národov sv. Pavol. Na ceste do Damasku ho zalialo svetlo z neba a počul hlas, ktorý mu hovoril: „Šavol, Šavol prečo ma prenasleduješ?“

Padá na zem a tri dni nevidí. (Porov. Sk 9, 1 - 9). Toto stretnutie so zmŕtvychvstalým Ježišom ho poznačilo natol'ko, že z prenasledovateľa Cirkvi sa stáva jej najhorlivejší apoštol a obranca.

Ked' som mal napísat' tento článok, pýtal som sa sám seba o čom budem písat', ked' som nič podobné nezažil, ako teda môžem písat' o obrátení. Obrátení, ktoré sprevádzajú aj viditeľné prejavy a znaky, naozaj nie je veľ'a. Väčšinou sa odohrali v životoch tých ľudí, ktorých si Boh použil na zvlášť výnimočné diela. Oveľ'a viac obrátení sa deje v tichu našich duší. V tichu hovorí Boh, v ti-

chu mení človeka. Nie sú teda o nič menšie a chudobnejšie nie je ani ich ovocie. V konečnom dôsledku obrátenie nie je nič iné, ako opäťovné nasmerovanie sa na Krista. A práve takéto obrátenie koná Boh pri každej našej sv. spovedi. Aj mňa ako by „zalialo svetlo z neba“ počujem vo svedomí hlas Krista: „Prečo ma prenasleduješ? Prečo dávaš prednosť hriechu predo mnou? Prečo odmietaš moju lásku? Prečo sa odo mňa odvraciaš?“

V tomto svetle spoznávam svoju biedu a svoj hriech. Padám na kolená a prosím o milosrdensť. Toto je chvíľa môjho obrátenia, ked' prichádza Boh

a dotýka sa ma. Napĺňa ma svojou láskou, mení môj život, dáva mi slobodu a silu byť mu verný. „Už viac nie som otrok, ale syn a ked' syn, tak skrze Boha aj dedič.“ (Gal 4,7) Opäť som pri Bohu, opäť mi všetko patrí a ja sa môžem tešiť zo svojho Boha, z jeho blízkosti.

Martin Terkanič V. roč.

PRED OBRAZOM BožIEHO MIOSRDENSTVA

„Večný Otče, obetujem Ti Telo a Krv, dušu i božstvo Tvojho najmilšieho Syna a nášho Pána Ježiša Krista, za naše hriechy i za hriechy celého sveta.“

Týmito slovami sa niesla modlitba a milé stretnutie seminaristov, predstavených seminára, zástupcov večeradlového spoločenstva pri farnosti Košice - Čahlovce, nášho preosvieteného vlastíka Jána Babjaka SJ a reholných sestier Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva. V takomto zložení sme sa zišli poslednú novembrovú nedelu pri príležitosti posviacky obrazu milosrdného Ježiša v aule nášho seminára. Všetko začalo modlitbou korunky k Božiemu milosrdenstvu o pätnástej hodine. Po nej nasledovalo slávnostné posvätenie obrazu vlastíkom Jánom a prednáška sestry Clarety o modlitbe korunky

a o živote jednoduchej reholnej sestry Faustíny, ku ktorej pozostatkom v Krakove sa chodia modliť ľudia z celého sveta, aby načerpali pokoj a zažili Boží dotyk. K duchovnej atmosfére tejto slávnosti prispel aj spev seminaristov a skupiny Zboru sv. Romana Sladkopevca. Po záverečných príhovoroch vlastíku Jána a otca rektora, ktorí vyjadrili úprimnú vdăku za takýto dar, nasledovalo obdarovanie seminaristov obrázkami a stretnutie pokračovalo malým agapé.

Skrze každú úprimnú modlitbu sa približujeme k nášmu nebeskému Otcovi ako k milosrdnej Láske. Dúfame, že i skrze kontempláciu tohto obrazu a modlitbu korunky budeme vernými nasledovníkmi Krista v jeho láske a službe druhým.

Matúš Verba II. roč.

Z PRENASLEDOVANÉHO PRENASLEDOVATEĽ

Nauzaj? A nie je ten nadpis nejako naopak? Pokial' by som mal na tomto mieste vychádzat' z apoštola Pavla a jeho obrátenia vo vzťahu ku krest'anom, tak sa tieto úlohy naozaj môžu zdať ako prehodené. Je to tak zámerne, lebo ja chcem hovoriť o obrátení z iného aspektu.

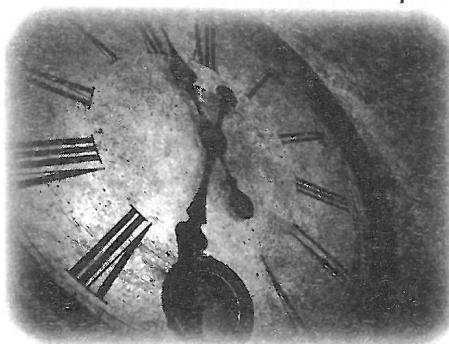
Neviem či ste už niekedy zakúšili aké je to byť prenasledovaný, no ja už áno. Už nejaké obdobie si uvedomujem a prežívam na svojej koži útlak a neustále naháňanie od toho, ktorý sa v prenasledovaní ešte nezastavil a volá sa „čas“. Tu musím dobehovať, tam meškať, inde čakám a následne opäť utekám, jednoducho povedané – nestíham. Dokonca, aj keď som už na správnom mieste, zmätok sa zrazu presunie do môjho vnútra a ja, pochltený myšlienkami o budúcnosti či minulosti, si opäť nestíham uvedomiť momentálny okamih. Keby tak prišla záplava svetla, ako u Pavla na ceste do Damasku a zrazu by to bolo celkom inak, vedel by som byť v správnom čase na správnom mieste a dokonca aj prežiť ten konkrétny čas naplno.

Prenasledovateľ je ten, ktorý sa snaží zmocniť, uchopíť a mať plne pod kontrolou prenasledovaného. Ja už viem, že nechcem pred časom utekať, lež sa mu priamo postaviť

do cesty a uchopíť ho. Je pravdou, že náš Boh dokáže už dychom svojich úst naraz zničiť akýkol'vek útlak páchaný na jeho deťoch, no myslím si, že náš nebeský Otec nás chce aj naučiť ako prejsť z pozície koristi do pozície dravca. A to už je proces, ktorý prebieha deň čo deň aj v mojom živote. Učí ma zápasiť s nechuťou, pohodlnosťou, l'ahostnosťou či s tvrdohlavou a prehnanou zanietenosťou, a tak pomocou vystrvalého, ciel'avedomého i disciplinovaného plánovania, ponoreného do osobnej modlitby sa čoraz viac stávať nielen prenasledovateľom, ale aj pánom svojho času.

Tak u Pavla, ako aj u mňa bol iste na začiatku zmeny Boh, ktorý svojím svetlom rozjasnil moju situáciu. Mohol som zbadať, kým som a slobodne sa rozhodnúť, kým chcem byť po spolupráci s Jeho Duchom. Náš Boh je v týchto svojich rolách stopercentný, takže výsledok záleží len a len na mne. Tak smelo do toho. (1 Kor 9, 24; Flp 3, 12-14)

Adam Mackovjak IV. roč.

MIKULÁŠSKY DARČEK

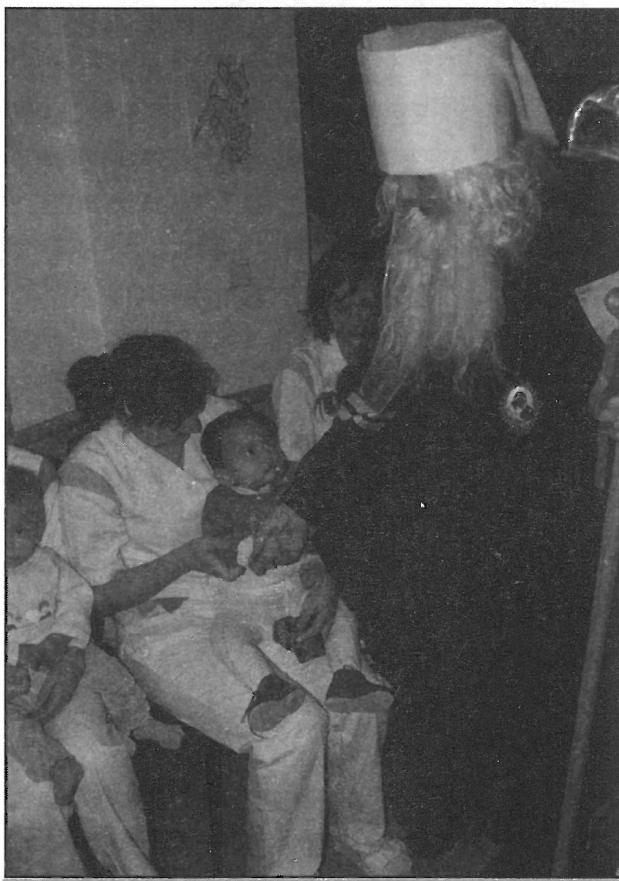
Osoba svätého Mikuláša sprevádza ľudstvo storočiami. Už skoro dve tisícočia ostáva jeho odkaz a príklad života stále aktuálnym. Zaiste niet nikoho, kto by v predvečer jeho sviatku aspoň raz vo svojom živote nebol obdarovaný. Avšak je potrebné hlbšie si uvedomiť, čo je skutočným odkazom tohto veľkého svätca.

Až tohto roku sa mi skutočne podarilo trocha nazriet' do tajomstva tohto veľkého sviatku a pochopiť čím je výnimočný. Ako seminaristom tretieho ročníka pripadla mne a mojim spolubratom veľmi milá a krásna úloha, organizovať Mikulášske návštevy nemocníc, rôznych ústavov a škôl. Pre mňa a určite aj pre mojich spolubratov boli veľmi silné a emotívne chvíle strávené pri ľuďoch, ktorým sme mohli z tvári vyčítať radosť a zároveň aj veľký žial' a bolest'. Pýtate sa ako je to možné? Ved' čo iné ako obavy z budúcich dní by ste mohli vidieť na tvári toho, ktorý je pacientom na onkologickom oddelení, alebo sa práve vrátil z dialýzy? Je skutočne t'ažká a nesmierne zodpovedná úloha podať takémuto človeku aspoň maličkú štipku nádeje a povzbudenia. No najťažšie je vybrať tie správne a vhodné slová.

Mal som z tohto poslania veľký strach a bázeň. V hlave sa mi stále preháňali automaticky naučené slová a frázy, ktoré by sa takýmto ľuďom mali hovoriť. No hned' v pr-

vých chvíľach sa to všetko naučené a pripravené stratilo. Všetko sa zmenilo v okamihu, keď som uvidel radosť v očiach tých, o ktorých som si myslal, že ich povzbudím svojimi slovami a ja som nestihol povedať celkom nič. Slová už neboli potrebné. A zrazu som videl nefalšovanú radosť, ktorú sme im priniesli my návštavou svätého Mikuláša a jeho sprievodu. Pochopil som, že slová tu hrajú až druhoradú úlohu, potrebejší je skutok lásky, a ten nepotrebuje žiadne slová. A ak, tak azda len slová spoločnej modlitby.

Mikuláš Jančuš III. roč.

Mikuláš navštívil aj tých najmenších na detskom oddelení nemocnice v Prešove.

VEDOMOSTNÝ KVÍZ

V našom seminári sa ubytovalo niekoľko pieskomilov (pieskomil mongolský je myší podobný domáci hlodavec). Po dlhodobom štúdiu ich správania sme pre Vás pripravili jednoduchý kvíz o ich zvykoch a spôsobe života:

1. Kol'ko hlodavcov tohto druhu máme v seminári:

- a) 658
- b) 5

2. Na čo majú naše pieskomily práve chut'

- a) podľa vzoru seminaristov na všetko, čo sa dá zjest'
- b) na úplne všetko – dokonca aj na to, o čom si bežný seminarista myslí, že sa zjest' nedá

3. Ak necháme tieto zvieratka cez víkend samé:

- a) nájde ich pán vrátnik na prízemí
- b) pripravia si domáce úlohy na pondelok

Správne odpovede: 1.b 2.b 3.a

Vaše hodnotenie:

O správnych odpovedí: Vidíme, že vaše vedomosti ohľadom tohto druhu zvieratiek sú do značnej miery obmedzené. Odporúčame absolvovať stáž v najbližšom Drobnochove a vedomosti si urýchlene doplniť.

1 správna odpoved: Vaše vedomosti o danej problematike nie sú najhoršie, ale stále je toho dosť, čo by sa dalo zlepšiť. Radi Vás uvítame v seminári na návštive za účelom doučovania.

2 správne odpovede: Už len krôčik k dokonalosti. Ak ste zle odpovedali na otázku č. 1, tak si z toho nič nerobte. Ak ale na niektorú z ostatných... No, zamyslel by som sa nad sebou.

3 správne odpovede: Vaše vedomosti sú excelentné. Nie ste náhodou seminarista alebo zoolog? Ak nie, tak Vám vzdávame hold.

Anjel sedí na chodníku, oprášuje si dolamané krídla. Okoloidúci sa ho pýta:

- Čo tu robíš?

Anjel mu odpovedá:

- Len tak si vykračujem po nebi a zrazu „ups“ cez ozónovú dieru.

Ako môžeš najlepšie pobavit Boha?

Porozprávaš mu o svojich plánoch do budúcnia.

PREČO JE LEPŠIE VERIŤ V JEŽIŠKA AKO V SANTU?

- Santa Klaus žije na severnom póle.
Ježiško je všade.
- Santa Klaus chodí na saniach...
Ježiško chodí vo vetre a po vode.
- Santa Klaus prichádza raz za rok...
Ježiško je stáleprítomná pomoc.
- Santa Klaus plní tvoje vrecká s darčekmi...
Ježiško ti dá všetko čo potrebuješ.
- Santa Klaus prichádza nepozvaný dole komínom...

Ježiško stojí pred tvojimi dvermi a klope,
a vstúpi potom čo ho pozveš.
- Musíš čakať v rade aby si videl Santa Klusa...
Ježiško je tak blízko ako zmienka o Jeho mene
- Santa Klaus ti dovolí sedieť na jeho kolene...
Ježiško ti dovolí oddýchnuť si v Jeho náručí.
- Santa Klaus nepozná tvoje meno, všetko čo dokáže povedať je : „Ahoj chlapček alebo dievčatko, ako sa voláš?“...

Ježiško pozná tvoje meno skôr než si sa narodil. Nielenže pozná tvoje meno, pozná tiež tvoju adresu. Pozná minulosť a budúcnosť, ON dokonca vie kol'ko vlasov máš na hlave.
- Santa Klaus má brucho ako guľu plnú huspeniny...
Ježiško má srdce plné lásky
- Všetko čo Santa Klaus môže ponúknut' je HO HO HO...
Ježiško ponúka radosť, pomoc a nádej.
- Santa Klaus hovorí „Už toľko nepláč“...

Ježiško hovorí „Zhod' všetky svoje starosti na mňa a ja sa o nich postarám.“
- Santa Klausovi pomocníci vyrábjajú hračky...
Ježiško ponúka nový život, lieči ranené srdiečka, opravuje rozbité rodiny.
- Santa Klaus ťa možno rozchichoce...
Ježiško ti dá hračku, ktorá je tvou silou.
- Zatiaľ čo Santa Klaus dáva darčeky pod tvoj stromček...
Ježiško sa stal našim darčekom a zomrel za nás na stromčeku...teda kríži.

pripravil: Kamil Ganóczy IV. roč.

„Z pňa Jesseho vypučí ratolest' a z jeho koreňov výhonok vykvitne. A spočinie na ňom duch Pánov: duch múdrosti a rozumu, duch rady a sily, duch poznania a bohabojnosti; a naplní ho bázeň pred Pánom. Nie podľa zdania očí bude súdiť, ani podľa počutia karhať, ale v pravde bude súdiť maličkých a rozhodovať priamosťou v prospech krotkých zeme. I porazí zem prútom svojich úst a dychom svojich perí usmrtí zlosyna. Pravda bude pásom jeho bedier a vernosť opaskom jeho drieku.“

Iz 11, 1 – 5

V tomto úryvku je kráľovský rod prirovnaný k stromu, z ktorého ostal iba peň, a korene ukryté v zemi. Je tomu tak po Pánovom súde nad Dávidovým domom a nad Judským kráľom. Ako praotec Dávidovho rodu je menovaný Jesse, Dávidov otec.

Podľa textu vzíde Mesiáš z Dávidovho rodu, i keď sa tento rod už stal obyčajným v Izraeli, stratil svoju niekdajšiu slávu a moc. Mesiáš bude ako prútik zo starého kmeňa, ale bude tvoriť nový začiatok, bude obdarený Božím duchom.

Plnosť Božieho ducha zahŕňa dary, ktoré sú zoradené do dvojíc.

Prvú dvojicu tvorí duch múdrosti a rozumu. O múdrosti hovoria múdroslavné knihy. Jej začiatkom je bázeň pred Pánom, ktorá je uvedená neskôr ako vrcholné obdarenie. S múdrošťou sa spája rozumnosť, čiže schopnosť rozpoznávať Božiu vôľu.

Ďalšia dvojica je duch rady a sily. Duch rady znamená schopnosť vládnut' a viest' ľud, duch sily zasa uschopňuje dobré rozhodnutia dôsledne uskutočniť, i napriek zvodcom a útokom okolia.

Tretia dvojica je duch poznania Boha a bázne pred Pánom. Dar poznania zahŕňa správny vzťah k Bohu (prijímať ho, podobat' sa mu a prejavovať lásku jemu, i ľuďom okolo nás). Poznať niekoho znamená v hebrejskom jazyku „mať s ním dôverný vzťah“.

Dary Ducha uschopnia kráľa vládnut' spravodlivo. Nebude rozsudzovať ako omylný človek, ale ako sám Boh. Nie podľa zdania, ani podľa výpovede svedkov, ktoré môžu byť mylné, ale podľa svojho dokonalého poznania. U neho dosiahnu právo tí, ktorí boli ponížení a inde nedosiahli spravodlivosť. Sú to ľudia, ktorým patria Kristové blahoslavenstvá. Naopak tí, ktorí jednali proti pravde a spravodlivosti, budú postavení pred jeho súd. Svojvoľný nemôže čakať zhovievavosť. Kráľ ho zahubí žezlom svojich úst, usmrtí ho dychom svojich pier. Cirkev v tom vidí proroctvo o Kristovom víťazstve nad Antikristom.

Spracoval podľa „Výklady ke starému zákonu“ Kamil Ganóczy IV. roč.

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ, n. f.

Fond podpory, rozvoja a ochrany vzdelávania Gréckokatolíckej cirkvi

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ vznikol v roku 2001 za účelom podpory, rozvoja a ochrany vzdelávania seminaristov a predstavených kňazského seminára, žiakov základných a stredných gréckokatolíckych a cirkevných škôl, podpory celoživotného vzdelávania biskupov, kňazov a laikov, ochrany a rozvoja duchovných a kultúrnych hodnôt Gréckokatolíckej cirkvi, ochrany a podpory zdravia.

Číslo účtu (SKK): 10006 - 66513060/4900
Číslo účtu (EUR): 810003 - 6318060/4900

IČO: 36167126

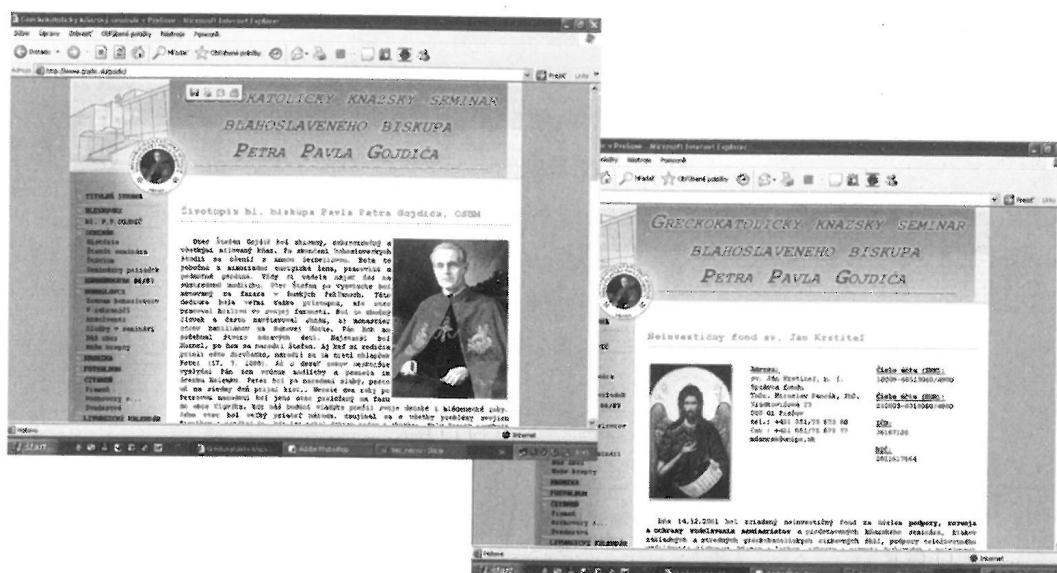
Adresa: sv. Ján Krstiteľ, n. f.

Správca fondu: ThLic. Miroslav Šimko
Sládkovičova 23, 080 01 Prešov

tel.: +421 051/75 673 80
simko@unipo.sk

fax : +421 051/75 673 77
web stránka: <http://www.gojdic.sk/>

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého, kto prispeje na dobrý účel akýmkol'vek finančným darom.

Navštívte našu web stránku: www.gojdic.sk

Spoločná fotografia bratov druhého ročníka s arcibiskupom a metropolitom Jánom, vladkym Milanom a o. rektorm po slávnosti obliečky v seminárnej kaplnke.